

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/281/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917212803
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917212803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Jany Haluškovéj ako členiek senátu, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: X. P., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. O. XXX, XXX XX Y. O., o zaplatenie 1.580,94 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 14Csp/300/2017-105 zo dňa 21. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré je mu žalobca p o v i n n ý zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (prvá výroková veta). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 1.580,94 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.08.2015 do zaplatenia, ako aj nároku na náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 30.10.2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500087563, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur. Žalovaný však porušil svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať poskytnutý úver včas a riadne, nakoľko žalobcovi uhradil len sumu 411,12 Eur.

1.2 Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom, ktorý bol zrušený z dôvodu podania odporu žalovaným. V odpore zo dňa 01.03.2018 v spojení s doplnením zo dňa 26.03.2018 a podaním zo dňa 23.04.2018 žalovaný žiadal okresný súd, aby podrobil uplatnený nárok súdnej kontrole najmä s poukazom na to, že Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná len veriteľom a nie je úplne totožná s jeho Žiadosťou o poskytnutie úveru. Poukázal aj na to, že žalobca mu v skutočnosti poukázal titulom úveru len sumu 1.350,- Eur a nie 1.500,- Eur. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobcovi vzniklo len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré zaniklo uplynutím premlčacej doby podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

1.3 Po vykonanom dokazovaní vychádzajúc z ustanovení § 43a ods. 1, § 43c ods. 1,2, § 44 ods.2, § 451 ods. 1,2, § 456, § 100 ods.1, § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval, že

návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné a líšia sa v údajoch o ročnej úrokovej sadzbe a ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Pokiaľ chcel žalobca návrh žalovaného prijať, mal prijatie urobiť presne v znení tohto návrhu, t.j. mal v bode 6. predmetnej listiny vyplniť údaje o úvere zhodne s údajmi uvedenými žalovaným v bode 5. Keďže žalobca prijal návrh žalovaného so zmenami v údajoch, ktoré vyplnil v bode 6. predmetnej listiny, a ktoré sa týkali ročnej úrokovej sadzby a RPMN, považoval okresný súd takéto prijatie návrhu za nový návrh, ktorý si vyžadoval vykonanie právneho úkonu prijatia zo strany žalovaného. Žalobca však tento svoj návrh na uzavretie úverovej nepredložil žalovanému na akceptáciu. Nakoľko absentuje prijatie návrhu žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy zo strany žalovaného, okresný súd konštatoval, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo, t.j. predmetná zmluva vôbec nevznikla. Okresný súd zároveň uviedol, že je irelevantné, že údaje o ročnej úrokovej sadzbe a RPMN sú v bodoch 5. a 6. „Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru“ sú pre žalovaného priaznivejšie, nakoľko uvedené údaje musia byť súčasťou úverovej zmluvy už v čase jej uzatvárania, pričom v prejednávanej veci sa tak nestalo.

1.4 Z výpisu SLSP, a.s. č. 1/2014 z účtu žalovaného č. 5032186287/0900 za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 mal okresný súd preukázať, že žalobca dňa 31.10.2014 previedol na účet žalovaného sumu vo výške 1.350,- Eur (ako variabilný symbol uviedol: 8500087563). Nakoľko k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo, vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi sumu vo výške 1.350,- Eur titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré získal na úkor žalobcu prijatím plnenia bez právneho dôvodu. Keďže žalovaný doteraz vrátil žalobcovi sumu 411,12 Eur, dlh žalovaného predstavuje 938,88 Eur.

1.5 K vznesenej námietke premlčania okresný súd uviedol, že žalobca svojim postupom zavinil, že nedošlo k platenému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, keďže síce dňa 30.10.2014 prijal návrh žalovaného zo dňa 25.10.2014 na uzavretie predmetnej zmluvy, avšak jeho prijatie obsahovalo zmeny návrhu, ktoré už žalovanému (ako nový návrh) nepredložil na akceptáciu. Napriek tomu žalobca dňa 31.10.2014 previedol na účet žalovaného sumu 1.350,- Eur. Okresný súd bol toho názoru, že 2-ročná subjektívna premlčacia doba podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s bezdôvodným obohatením žalovaného vo výške 938,88 Eur začala plynúť odo dňa poukázania sumy 1.350,- Eur na účet žalovaného, t.j. od 31.10.2014, nakoľko žalobca mal od uvedeného dňa k dispozícii všetky listiny potrebné pre získanie vedomostí o tom, že sám (žalobca) privodil taký právny stav, kedy došlo ku bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu, a to bez zavinenia žalovaného. Uvedená premlčacia doba uplynula dňa 31.10.2016. Nakoľko žaloba bola okresnému súdu doručená až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dňa 21.12.2017, mal okresný súd za to, že žalovaným vznesená námietka premlčania je dôvodná, a preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

1.6 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a žalovanému, ktorý mal vo veci úspech v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca (ďalej v texte aj „odvolateľ“), v ktorom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalovaného zaviazhe k povinnosti náhrady trov konania. Poukázal na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm.d), f) a h) C.s.p..

2.1 V konkrétnostiach odvolateľ tvrdil, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že došlo k zmene výšky ročnej úrokovej sadzby. V žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5), rovnako v údajoch o chválenom úvere sa nachádza hodnota 18,08 %, teda žiadna zmena nenastala. Pokiaľ ide o zmenu v RPMN, žalobca nespochybnil záver, že v bode 6 bola uvedená výška RPMN odlišne od hodnoty uvedenej v bode 5. Táto okolnosť však vyplýva priamo zo zákona, nakoľko RPMN úveru nie je údajom, ktorý by bol predmetom dohody medzi zmluvnými stranami, ale údajom, ktorý je potrebné vypočítať podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca poukázal na to, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej skutočnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6. V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti označená iba ako predpokladaná, s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu uzatvorenia zmluvy - akceptácie návrhu zo strany veriteľa v bode 6. Samotný údaj RPMN sa objektívne dohodnúť nedá, nie je možné ho navrhnúť, akceptovať,

príčom táto skutočnosť vyplýva z právnej úpravy, ako aj zo súdnej praxe. V prípade, ak by zo strany veriteľa nedošlo k zmene RPMN, t.j. žalobca by do akceptácie návrhu uviedol údaj totožný s údajom uvedeným v návrhu, práve takýto postup by bol v rozpore so zákonom, nakoľko by nespĺňal zákonnú požiadavku zákonného vypočítania hodnoty RPMN. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/839/2015.

2.2 Žalobca taktiež namietal, že závery súdu prvej inštancie o okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby sú nesprávne, nakoľko vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia spôsobu uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Pripustenie námietky premlčania je zároveň nemorálnym postupom zameraným na získanie obohatenia žalovaného.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

3.1 V písomnom vyjadrení žalovaný zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odpore a písomných vyjadreniach a tvrdil, že v Žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5) je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru 18,08%, ale v bode 6 - Údaje o chválenom revolvingovom úvere v Eur, je uvedený údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru 18,05%. Evidentne tak ide o rozdielne údaje, ktoré potvrdzujú, že veriteľ neakceptoval žiadosť spotrebiteľa, a uviedol do Zmluvy o revolvingovom úvere nový údaj, ktorý nedal na schválenie žiadateľovi (žalovanému). Názor žalobcu, že je správne, ak sa údaj o RPMN dozvie až dodatočne, t.j. potom ako úver schváli veriteľ, ktorý ho vypočíta až pri akceptácii návrhu, t.j. pri uzatvorení zmluvy, je v rozpore s dikciou Zákona o spotrebiteľských úveroch. Všetky údaje, na podklade ktorých sa vypočítava RPMN musia byť známe už v čase dojednávania úveru, lebo RPMN je údaj, ktorý musí byť povinne uvedený v žiadosti/návrhu zmluvy. Ak veriteľ pri schvaľovaní žiadosti o úver zmení hodnotu RPMN, tak ju neakceptuje v tej podobe ako ju žiadateľ schválil, vytvára nový návrh, ktorý musí dať na akceptáciu druhej strane. A to žalobca neurobil. Tvrdenie žalobcu o tom, že výpočet údajov o RPMN závisí od časového obdobia, a že v čase podania žiadosti nie sú známe ešte všetky relevantné údaje, ktoré sa do výpočtu RPMN vkladajú považoval za nepravdivé. Všetky údaje potrebné k výpočtu RPMN sú uvedené v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, boli k dispozícii už v čase jej podania a výpočet RPMN bol preto sprostredkovateľkou vypočítaný správne. Zmenu v údajoch RPMN preto treba považovať za nový návrh, ktorý mal žalobca predložiť žalovanému na akceptáciu. Tvrdenie žalobcu o tom, že údaj o RPMN sa dohodnúť nedá a nie je možné ho navrhnúť a akceptovať považoval za nedôvodné, pretože RPMN sa nevypočítava na základe dohody, ale na základe existujúcich vstupných údajov, ktoré boli dohodnuté. Zmenené údaje o RPMN, o úrokovej sadzbe sú v Žiadosti nepochybne nové návrhy zmluvy, avšak bez akceptácie druhou stranou. Z tohto dôvodu k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo, t.j. predmetná zmluva vôbec nevznikla. Vznosenú námietku premlčania považoval za dôvodnú a súdom prvej inštancie za správne vyhodnotenú. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného už nevyjadril.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6. V zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené zabezpečenými listinnými dôkazmi.

8. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy vo výške 1.580,94 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 09.08.2015 do zaplata,

ako aj nároku na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.10.2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500087563, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 1.500,- Eur. Žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať poskytnutý úver včas a riadne, pričom žalobcovi uhradil len sumu 411,12 Eur. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej platobným rozkazom č.k. 14Csp/300/2017-13 zo dňa 02.02.2018, ktorý bol zrušený z dôvodu podania odporu žalovaným.

9. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd správne uzavrel, že návrh na uzavretie zmluvy (žiadosť) a prijatie návrhu (žiadosť - bod 6 a oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi) nie sú totožné a líšia sa v údajoch o RPMN úveru a ročnej úrokovej sadzbe. Nedošlo preto ku akceptácii návrhu (žiadosti) žalobcom, ale ku novému návrhu, ktorý mal žalovaný písomne prijať alebo odmietnuť (§ 44 Občianskeho zákonníka), čo v konaní nebolo preukázané, keďže žalovaný následne ďalší písomný úkon, z ktorého by vyplynulo, že by takýto nový návrh žalobcu prijal, neurobil. Nakoľko absentuje prijatie návrhu žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy zo strany žalovaného, okresný súd správne konštatoval, že k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi žalobcom a žalovaným nedošlo, t.j. predmetná zmluva vôbec nevznikla. Preto, ak žalobca dňa 31.10.2014 previedol na účet žalovaného sumu vo výške 1.350,- Eur (č.l. 44 súdneho spisu), vznikla žalovanému povinnosť uvedenú sumu vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalovaný žalobcovi vrátil finančné prostriedky vo výške 411,12 Eur, výška bezdôvodného obohatenia u neho predstavuje sumu 938,88 Eur, ktorú sumu získal na úkor žalobcu prijatím plnenia bez právneho dôvodu.

9.1 Okresný súd napadnuté rozhodnutie okrem záveru o spotrebiteľskom charaktere zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, závere o tom, že zmluvu o úvere medzi žalobcom a žalovaným vôbec nevznikla (z dôvodu absentuje prijatie návrhu žalobcu na uzavretie úverovej zmluvy zo strany žalovaného) založil na zistení, že došlo k premlčaniu uplatneného nároku, prihliadol pritom na námietku premlčania vznesenú žalovaným.

9.2 Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého možno nárok odvrátiť námietkou premlčania. Použitie tohto spôsobu obrany má za následok, že premlčaný nárok v súdnom konaní priznať nemožno. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. V zmysle § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods.1 Občianskeho zákonníka).

9.3 S poukazom na vyššie uvedené okresný súd správne posúdil otázku premlčania nároku žalobcu, keď postupoval podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že dňom 31.10.2014 začala plynúť (subjektívna) dvojiročná lehota na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (ktorá uplynula dňa 31.10.2016). Keďže žalobca podal žalobu na súde prvej inštancie až dňa 21.12.2017, bol ním uplatnený nárok v čase začatia konania už premlčaný. Okresný súd preto správne vyhodnotil žalovaným vznesenú námietku premlčania ako dôvodnú a správne rozhodol, keď žalobu zamietol. V konečnom dôsledku žalobca odvolací súd námietku vo vzťahu k premlčaniu odôvodnil len tým, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil z hľadiska spôsobu uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskou úvere. Pokiaľ odvolací súd uzavrel, že právny záver o tom, že zmluva medzi stranami sporu, nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, odvolacia námietka vo vzťahu k premlčaniu ostala argumentačne neodôvodnená.

9.4 Odvolateľ napokon namietal, že pripustenie námietky premlčania je nemorálnym postupom zameraným na získanie obohatenia žalovaného. Z hľadiska obsahu odvolací súd z tvrdenia žalobcu vyvodil, že vznesenie námietky premlčania považuje za rozporné s dobrými mravmi. Odvolací súd uvádza, že námietkou premlčania a dobrými mravmi sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 1Cdo/148/2004 a uzavrel, že „Dôvodne vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi“. Zároveň konštatoval, že: „Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa

oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 10 ods. 1 tretia veta OZ). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napríklad výšky zostatku pôžičky, bezdôvodného obohatenia, škody a pod“. Rozhodovacia prax Ústavného súdu Slovenskej republiky pripúšťa aj odlišný záver, ktorý ústavný súd vyslovil v Uznesení č.k. II. ÚS 176/2011 zo dňa 20. apríla 2011, podľa ktorého: „Vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby“. Nakoľko z podaného odvolania nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mali charakter výnimočných okolností a boli výrazom zneužitia práva na úkor druhej strany sporu a žalobca neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej lehoty, ani táto odvolacia námietka nemohla privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je výrokom závislým, podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., ako vecne správny potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže žalovaný, ktorý odvolanie nepodal, bol v odvolacom konaní úspešný tým, že odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).